

A Kiscelli Múzeum szomszédságában, az egykori téglagyári házak felett valamikor út vezetett az óbudai hegyoldalra. Az út most is megvan; kemény vassorompó zárja a járművek elől. A hegyoldal zöldell, mint egykoron, kék az ég, de a bokrok, virágok között furcsa meglepetések találhatók.

TÁBORHEGYI KÉRDÉSEK

Roncstelep a hegy lábánál. Kórházi szállítószék, földkotró gép békés egymás melletti enyészetben.

Képaláírások: VEÉGH ADÁM

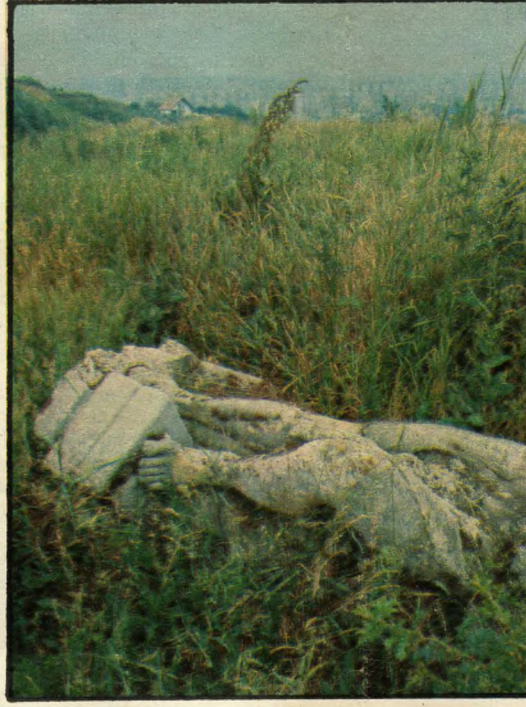
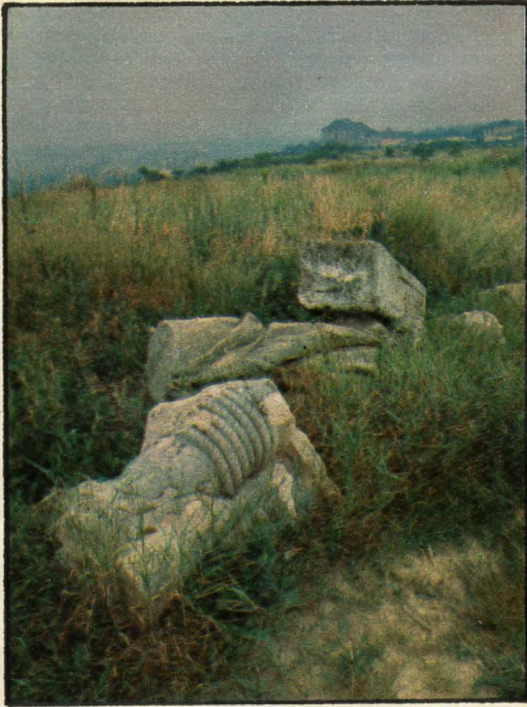
REVESZ TAMÁS FELVÉTELEI

1980 AUG 3

Tükör

A szétszedett autó napjaink maradványa,
de vajon miként zuhantak
a barokk kort idéző szobortorzók,
faragott cimerek a térdig érő fűbe?
Az ember csodálkozik – lehet,
hogy művészi értékük jelentéktelen –,
mégis felvetődik a kérdés:
ki létesített itt szobortemetőt?

Modern szeméttároló? Nem. Milliós értékű
épülő villák szomszédságának mellékterméke.
Soha el nem tűnő műanyag cementeszákok,
eldobott, feleslegessé vált kacatok gyűjtőhelye.
És a szemét gyűlik, gyűlik.
A szobrok, s a fák alá rejtett,
kidobott hűtőszekrények nem beszélnek.
Mi is csak halkán kérdezzük:
mi lesz veled, gyönyörű hegyoldal?

Ki lehetett az az elszánt ember,
aki ennyi energiát fektetett abba,
hogy szeretett autóját felcipelje
a hegyoldalra?
Nem oly rég kutyákat „vesztettek” el
a hegyoldalon,
most autó lesz a divat?